

05-3-2022 Τῇ Παρασκευῇ Ἐσπέρας.

† Σάββατον τῆς Τυρινῆς.

†Πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν.

† Μνήμη τοῦ Ἅγiou Ὁσιομάρτυρος Κόνωνος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

‘Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

‘Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

”Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

’Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

’Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

”Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

‘Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν.

’Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

‘Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

”Ορη τὰ ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

”Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Сκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

’Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἔως ἑσπέρας.

’Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Λύτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος, ἔκει ἔρπετὰ ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἔκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἔπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαίνιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

”**Η**τω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἔπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ καπνίζονται.

”**Ἄ**σω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῷ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

΄Ηδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὑφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

΄Εκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

΄Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

΄Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

΄Ἀλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

΄Η ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **΄Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

΄Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

΄Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Α**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: “Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: ‘**Α**μήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,
Φάλλομεν Σπιχηρὰ.
Ψαλμὸς ρυμ' (140)

Ὕπχος λαβὴ Νη^ξ

Ἄκρι βι ε ε κε κραξα προς σε ει σα κου
σο ον μου ει σα κου σο ον μου Κυ ρι ε **Ἄ** Κυ ρι
ε ε κε κραξα προς σε ει σα κου σο ον μου
Ἄ προσχες τη φω νη της δε η σε ως μου **Ἄ** εν
τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον
μου Κυ ρι ε **Ἄ**
Ἄκα τευ θυν θη η τωη προ σε χη η μου
ως θυ μι α μα ε νω πι ο ο ον σου **Ἄ** ε
παρ σις των χει ρων μου θυ σι ε α ε σπε ρι

νη ει σακουσονμουΚυ υ ρι ε γ Δ
Δ Θου Κυ ρι ε φυ λακηντωστο μα τι
μουΔ και θυρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει
λημουΔ
Δ Μη εκκλι νηςτην καρ δι αν μου εις λο
γους πο νη ρι ας Δτου προ φα σι ζεσθαι προ
φα σεις εν α μαρ τι αιςΔ
Δ Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την
α νο μι ι ι αν β και ου μη συνδυ α σω
με τατωνεκλεκτωνα αυτωνΔ
Δ Παι δε ευσει με δι και ος εν ε λε ει

καὶ εἰ λεγέται με ἐλαῖον δέ αμαρτῶ λου
μηδὲ λιπάνα τωτην κε φαληνμουδί^ν
Δότι ε τικαιη προσευ χημου ενταις
ευ δο κι αις αυτωνδί^Δ κα τε πο θησανε
χο μενα πετρας οι κρι ταιαυ τωνδί^ν
διδί^ν κου σο νται τα ρη μα ταμου ο τι
η δυνθησαν^β^λ ω σει παχος γης ερ ρα γη ε
πι της γης^β^λ δι ε σκορ πι σθη τα ο στα
αυ των πα ρα τον Α δην δί^ν
δότι προσε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι
ο φθαλμοι μουδί^Δ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα

νε λης την ψυ χημου **Δ**

Δ Φυ λα ζον με α πο πα γι ι δος ης συ

νεστη σαν το μοι**Δ** και α πο σκαν δαλων των ερ

γα ζο με νων την α νο μι αν **Δ**

Δ Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρωαυ τωων

οι α μα ρτω λοι **β** κα τα μο νας ει μι ε γω

ε ως αν πα ρελ θω **Δ**

Δ Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ξα **Δ** φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η

θην **Δ**

Δ Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου **Δ** την θλίψιν μου ε νω πι ον αυ
 του απαγγελω**Δ**
Δ ^N Εν τω εκ λειπειειν εξ ε μου το πνευ
 μα μου **Δ** και συ ε γνως τας τριβους μου**Δ**
Δ ^N Εν ο δω ταυ τη **Δ** η ε πο ρευ ο
 μην ε κρυψαν πα γι δα μοι**Δ**
Δ ^N Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α και
 ε πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι
 νωσκων με**Δ**
Δ ^N **Δ** πωλε το φυ γη η απ ε μου και ουκ
 εστιν ο εκ ζη τωων την ψυχην μου**Δ**

Δ
 γ Δ Ε κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει πα Δ
 N
 συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων
 των Δ
 γ Δ Προ σχες προς την δε η σιν μου Δ
 ο ο τι ε τα πει νω θηνσφοδρα Δ
 N
 γ Δ Ρυσαιμε εκ των κα τα δι ω κοντων με
 δ
 ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε
 με Δ
 γ Δ Ε ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
 μου Δ του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο
 νο μα τι σου Δ
 γ

05-03-2022 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

λέγεται με υπό με νου σι δί και οι λέε

ως ου αν τα πο δως μοι λέντη

λέγεται βαθεών εκεκραξα σοι Κυρί

ε λέγεται κουσοντης φωνης μου λέντη

λέγεται νηδη τωτα ωτασου προσεχον

τα εις την φωνην της δέη σε ως μου λέντη

Σπιχηρά.

Ὕχος πλ. δ'. Δεῦτε ἀπαντες πιστοί.

χ̄
γ̄

Δ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη

σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε Δ τις υ πο στη σε

ται Δ ο τι πα ρα σοι ο ι λασμος ε εστιν Δ

Δεῦτε ἀπαντες πιστοί, τὰς τῶν ὁσίων Πατέρων, χορείας ὑμνήσωμεν, Ἀντώνιον τὸν Κορυφαῖον, τὸν φαεινὸν Εὐθύμιον, καὶ ἔκαστον, καὶ πάντας ὁμοῦ, καὶ τούτων ὥσπερ Παράδεισον, ἄλλον τρυφῆς, τὰς πολιτείας νοητῶς διεξερχόμενοι, τερπνῶς ἀνακράξωμεν. Ταῦτα τὰ ξύλα, ἢ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὰ αὐτά, τοὺς ἀφθάρτους καρπούς τῆς ζωῆς ἔξανθήσαντα, προσήγαγον τῷ Χριστῷ, ἐκτρέφοντα ἡμῶν τὰς ψυχάς, πρὸς οὓς βοήσωμεν· θεοφόροι μακάριοι, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δευτε
γ̄

α παντες πι στοι Δ τας των ο σι

ων Πα τε ε ρων χο ρει ας υ μνοις τι μη σω μεν

။ Αν τω νιοντον κο ρυ φαι αι ον τον φα ει
 νον Ευ θυ μιον ⁶ και ε καστον και παν τας
 ομου ^γ και του ου των ωσπερ Πα ρα δει σον αλ
 λον τρυ φης ^Δ τας πο λι τει ας νο η τως δι ε
 ξερ χο με νοι ^λ τερ πνως α να κραξω μεν ^γ
 ταυ τα α τα ξυ υ υ λα ^δ α ε φυ τευ σεν
 ο Θε ος η μων ⁶ τα αυ τα τους α φθαρ
 τους καρ πους της ζω ης ε ζαν ^Δ θη σαν τα ^Δ
 προ ση γα γον τω Χρι στω ^Δ εκ τρε φον τα η
 μων τας ψυ χας ^γ προς ους βο η σωω μεν ^Δ θε
 ο φο ροι μα κα ρι οι πρε σβευ σα α τε του

σω θη η ναι η μας

6
λ

χ ^N ρ
γ Μ ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ

πε μει να σε Κυρι ε Δ ς πε μει νεν η

ψ χη μου εις τον λογον σου Δ ηλ πι σεν η

ψ χη η μου ε πι ι τον Κυριον

λ

Δεῦτε ἄπαντες πιστοί, τὰς τῶν ὁσίων Πατέρων, χορείας ὑμνήσωμεν, Ἀντώνιον τὸν Κορυφαῖον, τὸν φαεινὸν Εὐθύμιον, καὶ ἔκαστον, καὶ πάντας ὁμοῦ, καὶ τούτων ὥσπερ Παράδεισον, ἄλλον τρυφῆς, τὰς πολιτείας νοητῶς διεξερχόμενοι, τερπνῶς ἀνακράξωμεν. Ταῦτα τὰ ξύλα, ἢ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὰ αὐτά, τοὺς ἀφθάρτους καρπούς τῆς ζωῆς ἔξανθήσαντα, προσήγαγον τῷ Χριστῷ, ἐκτρέφοντα ἡμῶν τὰς ψυχάς, πρὸς οὓς βοήσωμεν· θεοφόροι μακάριοι, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δευτεροποίηση της Αγίας Γραμματικής του Αρχιεπισκόπου Κύρου της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

Εγένετο το έτος της Αγίας Παροκτίνης στην πόλη της Θεσσαλονίκης.

Από την αρχή της ιερής γραμματικής, ο Κύρος μαρτυρεί την επιφύλαξη της θεϊκής λόγου και την αποδοχή της από την Αγία Εκκλησία.

Οι παρακάτω στίχοι αποτελούν την πρώτη σειρά της γραμματικής:

Δευτεροποίηση της Αγίας Γραμματικής του Αρχιεπισκόπου Κύρου της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

Εγένετο το έτος της Αγίας Παροκτίνης στην πόλη της Θεσσαλονίκης.

Από την αρχή της ιερής γραμματικής, ο Κύρος μαρτυρεί την επιφύλαξη της θεϊκής λόγου και την αποδοχή της από την Αγία Εκκλησία.

Οι παρακάτω στίχοι αποτελούν την πρώτη σειρά της γραμματικής:

μων τας ψυχας διπρος ους βοη σωωμεν δι θεον
ο φοροι μακαρι οι πρεσβευσα α τε του
σωθη η ναι η μας
δι προφυλακης πρωι ας με χρι
νυκτος δι α ποφυλακης πρωι ας δι ελ
πισατω Ισραηλ ε πιτον Κυρι ι ον

Χαῖρε Ἀἴγυπτε πιστή, χαῖρε Λιβύη ὁσία,
χαῖρε Θηβαῖς ἐκλεκτή, χαῖρε πᾶς τόπος, καὶ
πόλις καὶ χώρα, ἡ τοὺς πολίτας θρέψασα, τῆς
Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ τούτους ἐν
ἐγκρατείᾳ, καὶ πόνοις αὔξησασα, καὶ τῶν
ἐπιθυμιῶν, τελείους ἀνδρας τῷ Θεῷ,
ἀναδείξασα, οὗτοι, φωστῆρες τῶν ψυχῶν ἡμῶν
ἀνεφάνησαν, οἵ αὐτοὶ τῶν θαυμάτων τῇ αἰγλῇ,
καὶ τῶν ἔργων τοῖς τέρασιν, ἐξέλαμψαν νοητῶς,
εἰς τὰ πέρατα ἄπαντα. Αὐτοῖς βοήσωμεν·
Πατέρες παμμακάριστοι, πρεσβεύσατε, τοῦ
σωθῆναι ἡμᾶς.

γ^N Δ^Δχαι ρε Αι γυ πτε πι στη χαι ρε Λι βυ η
ο σι ι α Δ^Δχαι ρε Θη βα ις ε κλε κτη Δ^Δχαι
αι ρε πας το πος και πο ο λις και χω ρα Δ^Δη
τους πο λι τας θρε ψα σα ⁶λ^λτης βα σι λει ας
των ου ρα νων Δ^Δ και του ου ου τους εν εγ κρα
τει α και πο ο νοις αυ ζη σα σα Δ^Δ και των
ε πι θυ μι ων τε λει ους αν δρας τω Θε
ω α να δει ξα σα Δ^Δ ου τοι οι φω στη η
η ρες των ψυ χων η μωων α νε φα νη σαν
Δ^Δ οι αυ τοι των θαυ μα α των τη αι γλη Δ^Δ
και των εργων τοις τε ρασιν ⁶λ^λ ε ξε λαμψαν νο

η τως Διεις τα πε ρα τα α παν τα Δι αυ
 τοις βο η σω ω μεν Δι Πα τε ρες παμ μα κα ρι
 στοι πρεσβευσα α τε του σω θη η ναι η μας λ
 Δι ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε
 ος λ και πολ λη παρ αυ τω λυ τρωσις λ και
 αυ τος λυ τρωσε ται τον Ισ ρα ηλ λ εκ πα
 σω των α νο μι ων αυ του Δι

Χαῖρε Ἀἴγυπτε πιστή, χαῖρε Λιβύη ὁσία,
 χαῖρε Θηβαῖς ἐκλεκτή, χαῖρε πᾶς τόπος, καὶ
 πόλις καὶ χώρα, ἡ τοὺς πολίτας θρέψασα, τῆς
 Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ τούτους ἐν
 ἐγκρατείᾳ, καὶ πόνοις αὔξησασα, καὶ τῶν
 ἐπιθυμιῶν, τελείους ἄνδρας τῷ Θεῷ,
 ὀναδείξασα, οὗτοι, φωστῆρες τῶν ψυχῶν ἡμῶν
 ἀνεφάνησαν, οἱ αὐτοὶ τῶν θαυμάτων τῇ αἴγλῃ,
 καὶ τῶν ἔργων τοῖς τέρασιν, ἐξέλαμψαν νοητῶς,
 εἰς τὰ πέρατα ἅπαντα. Αὐτοῖς βοήσωμεν·

Πατέρες παμμακάριστοι, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Κύριε Χαί ρε Αἱ γυ πτε πι στη χαι ρε Λἱ βυ η
 ο σι ι α Δχαι ρε Θη βα ις ε κλε κτη Δχαι
 αι ρε πας το πος και πο ο λις και χω ρα Δη
 τους πο λι τας θρε ψα σα Λτης Βα σι λει ας
 των ου ρα νων Δι και του ου ου τους εν εγ κρα
 τει α και πο ο νοις αυ ζη σα σα Δι και των
 ε πι θυ μι ων τε λει ους αν δρας τω Θε
 ω α να δει ξα σα Δι ου τοι οι φω στη η
 η ρες των ψυ χων η μωων α νε φα νη σαν
 Δι οι αυ τοι των θαυ μα α των τη αι γλη Δι

και των εργων τοις τε ρασιν⁶ ε^λ ξελαμψαν νο
η τως Διεις τα πε ρα τα α παν τα Δι αυ
τοις βο η σωωμεν Δι Πα τε ρες παμ μα κα ρι
στοι πρεσβευσαατε τουσω θη ηναι η μας λ
Δι Δι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα ε
θνη λε ε παι νε σα τε Αυ τον παν τες οι λα

οι Δι **Τ**ίς ἔξείποι γηγενῶν, τοὺς θαυμαστοὺς
ὑμῶν βίους, Πατέρες παγκόσμιοι; ποία δὲ
γλῶσσα λαλήσει, τοὺς Ἱεροὺς ἐν Πνεύματι
ἀγῶνας, καὶ ἴδρωτας ὑμῶν, τὰ ἀθλα τῶν
ἀρετῶν, τὴν τῆξιν τοῦ σώματος, τὰς παλαίστρας
τῶν παθῶν, ἐν ἀγρυπνίαις καὶ εὐχαῖς, καὶ τοῖς
δάκρυσιν, ὑμεῖς ἐν κόσμῳ, ὥσπερ Ἀγγελοι
ὄντως ὥφθητε, οἱ αὐτοί, τὰς δαιμόνων δυνάμεις,
τελείως καθείλετε, τελέσαντες θαυμαστά, καὶ
ἔξαίσια τέρατα. Διὸ πρεσβεύσατε, σὺν ἡμῖν

παμμακάριστοι, τυχεῖν ἡμᾶς τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

ḥ ^N + ν
 Δ Τις ε ξει ποι γη γε νων Δτους θαυ μα
 στους υμων βι ιους Πα τε ρες παγ κοσμι οι Δ
 ποι α δε γλω ωσ σα λα λη σει Δτους ι ε
 ρους εν Πνευ μα τι α γω ω ω νας και ι δρω
 τας υμων Δτα α α α θλατων α ρε των Δ
 την τη ξιν του σω μα τος Δτας πα λαι στρας των
 πα θων Δεν α γρυ πνι αις και εν χαις και τοις
 δα κρυ σιν Δυ μεις εν κο ο σμω ω σπερ
 Αγ γε λοι ον τως ω φθη τε Δ οι αυ τοι τας δαι
 μονων δυ να μεις τε λει ως κα θει λε τε Δ

τε λεσαντες θαυμα στα και ε ζαι αι σι
 α τε ρατα^Δδι ο πρεσβευσα α τε^Δδισυν η
 μι ιν παμ μα κα ρι στοι δ^Δ τυ χειν η μας
 της α ληκτουχαρας^γ
 δ^N ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ
 του εφ η μας⁶ και η α λη θει α του Κυ
 ρι ου^Δδι με νει εις τον αι ω να^γ
 δι

Τίς ἐξείποι γηγενῶν, τοὺς θαυμαστοὺς
 ὑμῶν βίους, Πατέρες παγκόσμιοι; ποία δὲ
 γλῶσσα λαλήσει, τοὺς Ἱεροὺς ἐν Πνεύματι
 ἀγῶνας, καὶ ἴδρωτας ὑμῶν, τὰ ἄθλα τῶν
 ἀρετῶν, τὴν τῆξιν τοῦ σώματος, τὰς παλαίστρας
 τῶν παθῶν, ἐν ἀγρυπνίαις καὶ εὐχαῖς, καὶ τοῖς
 δάκρυσιν, ὑμεῖς ἐν κόσμῳ, ὥσπερ Ἀγγελοι
 ὄντως ὥφθητε, οἱ αὐτοί, τὰς δαιμόνων δυνάμεις,
 τελείως καθείλετε, τελέσαντες θαυμαστά, καὶ

ἐξαίσια τέρατα. Διὸ πρεσβεύσατε, σὺν ἡμῖν παμμακάριστοι, τυχεῖν ἡμᾶς τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Διά Τις ε ζει ποι γη γε νων Διτους θαυ μα
στους υμων βι ιους Πα τε ρες παγ κοσμι οι Δι
ποι α δε γλωωσ σα λα λη σει Διτους ι ε
ρους εν Πνευ μα τι α γω ω ω νας και ι δρω
τας υ μων Δι τα α α α θλατων α ρε των Δι
την τη ζιν του σω μα τος Δι τας πα λαι στρας των
πα θων Δι εν α γρυ πνι αις και ευ χαις και τοις
δα κρυ σιν Δι υ μεις εν κο ο σμω ω σπερ
Αγ γε λοι ον τως ω φθη τε Δι οι αυ τοι τας δαι
μονων δυ να μεις τε λει ως κα θει λε τε Δι

τε λεσαντες θαυμα στα και ε ζαι αι σι
α τε ρατα ^Δδι ο πρεσβευσα α τε ^Δδισυν η
μι ιν παμ μα κα ρι στοι ^Δδι τυ χειν η μας
της α ληκτουχαρας ^γδι

Δοξασπιὸν.

Ὕχος πλ. β'.

Τὸ κατ' εἰκόνα, τηρήσαντες ἀλώβητον, νοῦν
ἡγεμόνα, κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς
ἐνστησάμενοι, εἰς τὸ καθ' ὅμοιώσιν ὡς δυνατὸν
ἀνεληλύθατε· ἀνδρικῶς γάρ τὴν φύσιν
ἐκβιασάμενοι, ἐσπεύσατε τὸ χεῖρον
καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα
δουλῶσαι τῷ Πνεύματι· ὅθεν μοναζόντων,
ἀνεδείχθητε ἀκρότης, πολισταὶ τῆς ἐρήμου,
εὐδρομούντων ἀλεῖπται, κανόνες ἀρετῆς
ἀκριβέστατοι. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῶν
ἐσόπτρων λυθέντων Πανόσιοι, καθαρῶς
ἐποπτεύετε, τὴν ἀγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνοντες
ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων
ὑμᾶς.

Ἡχος πάντα.

— για ω Δ και α γι ι ω Πνευ μα α

۲۰۷

π

П
,

π Το κατ ει κο να τη ρη σαν τε ε εξ

α λω ω βη η η η τον νουν η γε μο

να κα τα πα θωων ο ο λε ε θρι ι ι

ων α σκη τι κως ε εν στη σα α α

με ε ε ε νοι Ἀ εἰς το καθ ο μοι οι ω ω

σιν ὡς δύν να το ον α νε ε ε λη λυ υ

Ἄλλα αἱ αἱ τε πᾶν δρι κωνγαρτην φυσιν εκ

βι α σα με νοι ε σπευσα α τε **Δ** το χει ει
 ειρον **π** κα θυ πο τα α α α ξαι τω κρει ειτ
 το ο ο νι **π** και την σα α αρ κα **δ** δου
 λω ω σαι τω πνε ε ευ μα τι **π** ο θε ε
 εν μο ο ο να ζο ο ον των **χ** α νε δει
 χθη τε α α α κρο ο ο τη ης **χ** πο λι
 σται αι τη η ης ε ε ρη η η μου **δ** ευ δρο
 μουν των α α λει ει ει πται αι **Δ** κα νο νες α
 ρε τη ης α α α κρι βε ε στα α α τοι
 και νυν ε εν ου ρα α νοις **χ** των ε σο οπ
 τρων λυ θε ε ε εν των μα κα α ρι 1 1

05-03-2022 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

π
ι οι Δ κα θα ρως ε πο πτευ ε τε την Α
γι ι α αν Τρι α α α δα π εν τυγ
χα νο ο ον τε ε ες α με ε σως π ερ
των πι ι ι ι στει σ και πο ο θωωτι μω ω
ων τωων υ υ υ μας π

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ὕπαρχος Γα

Γ Ν Γ
καὶ νυν καὶ αἱ αἱ εἱ εἱ καὶ εἱς τοὺς αἱ
π Γ
ω ωναὶ τῶν αἱ αἱ ω ω νωῶν αἱ μη ην π
π Ν
πω ω ωναὶ μη η θαῦ μα αἱ αἱ σω μεν
χ ι
το ὁν θε ε αν δρι κο ο ον σου ου ι το
οκον πα αν σε ε βα αἱ αἱ σμιι ι ε ε πει
ραν γα αρ α αν δρος μη δε ζα με ε ε νη η
πα να αἱ αἱ μω με ε τε κε ες αἱ πατο
ορα γι υι υι ο ον εν σα αἱ αρ κι ι
τον προ αἱ ω νων εκ πα ατρος γεν νη θε ε
εν τα αἱ α α μη η η το ο ο ρα α π μη

δα μως υ πο μεινα αντα α τρο ο ο πην η
 φυρμο ο ο ονη η δι αιρε σι ιν **Δ**αλλ ε κα
 τε βας ου **Π** σι ι ι ι ας **χ** την ι δι ο
 τη η τα σω ω ω α αν φυ υ λα α α **ξ** α α
 α αν τα α **π** δι ο Μη τρο πα α αρ **θ** ε νε
 Δε ε σποι να αυ τον ι κε τευ ε σω ω **θ** η η
 η η η ναι **χ** τας ψυ **χ** α ας τω ων ορ
 θο δο ο ο **ξ** ω ως Θε ο το ο ο κο ον ο
 μο ο λο γουν τω ων σε ε ε **ε** **Γ** **Ω**

Ἄνευ Εἰσόδου: «Φῶς ἵλαρόν...»

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἴδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γιόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Γιὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸς ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας Προκείμενον.
Τῇ Παρασκευῇ Ἐσπέρας.

Ὕχος Βαρύς γη

χ
॥ Θε ος αν τι λη πτωρ μου ει Δίτο ε
λε ο ος σου προφθα ασει με γ (Δίς)
॥ η

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ
λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. χ
॥ Θε ος αν τι λη η πτωρ
μου ει ει Δίτο ε λε ο ος σου προφθα ασει με ε
ε
॥ η

**Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ Η' 19-23)**

Τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· Νηστεία ἡ τετάρτη, καὶ νηστεία ἡ πέμπτη, καὶ νηστεία ἡ ἔβδόμη, καὶ νηστεία ἡ δεκάτη, ἔσονται τῷ οἶκῳ Ἰούδα καὶ τῷ οἶκῳ Ἰσραήλ, εἰς χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ εἰς ἑορτὰς ἀγαθάς, καὶ εὐφρανθήσεσθε, καὶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε. Τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· Ἔτι ἥξουσι λαοὶ πολλοί, καὶ κατοικοῦντες πόλεις πολλάς, καὶ συνελεύσονται κατοικοῦντες πέντε πόλεις εἰς μίαν πόλιν, λέγοντες· Πορευθῶμεν δεηθῆναι τοῦ προσώπου Κυρίου, καὶ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου Παντοκράτορος ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἥξουσι λαοὶ πολλοί, καὶ ἔθνη πολλά, ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου Παντοκράτορος ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐξιλάσασθαι τὸ πρόσωπον Κυρίου. Τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐπιλήψονται δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν ἔθνῶν, καὶ ἐπιλήψονται τοῦ αρασπέδου ἄνδρὸς Ἰουδαίου, λέγοντες· Πορευσώμεθα μετὰ σοῦ, διότι ἀκηδόμεν, ὅτι ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν ἐστιν.

05-03-2022 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'.

**Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ
νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.**

Στίχ. Κύριε οὐχ ὑψώθη ἢ καρδία μου.

‘Ο Προεστώς ἡ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εῖ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὅμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

‘Ο Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,

εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Της Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Сoὶ, Κύριε.

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γενέσει καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Αμήν.

Εἱρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Сoὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπιδειπέτερος ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἵ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν

ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ χράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἄπόσπιχα.

Ὕχος β'. Ἰδιόμελον.

Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀδελφοί, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, σαρκὸς καὶ πνεύματος, τὰς λαμπάδας τῶν ψυχῶν ἡμῶν φαιδρύνωμεν, διὰ φιλοπτωχείας, μὴ κατεσθίοντες ἀλλήλους τῇ συκοφαντίᾳ· ἔφθασε γάρ ὁ καιρός, ὅταν ὁ Νυμφίος ἐλεύσεται, πᾶσιν ἀποδοῦναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Συνεισέλθωμεν Χριστῷ μετὰ τῶν φρονίμων Παρθένων, τὴν φωνὴν ἐκείνην τοῦ Ληστοῦ, πρὸς αὐτὸν ἀνακράζοντες· Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὕχος ~~τῶν~~ Δι^ο

Κα θα ρι σω μεν ε αυ του ου ους α δε
ελ φοι α πο παν τος μο λυ σμου σαρ κο ος
και Πνε ε ε ευ μα α α α τος τας λαμ πα
δας των ψυ χων η μων φαι δρυ νω μεν δι α
φι 1 1 λο ο ο πτωω χει ει ει ας ⁶ μη

N

κα τε σῇ οντες αλ λη η λου ους τη η συ
 κο φαν τι ι ι α ε φῇ ασε γαρ ο και
 αι ρος ο ταν ο Νυμ φι ος ε λευσε ε ται
 πασιν α ποδου ναι κα τα τα ε ε εργα α αυ
 τωων συ νει σε ελθωω μεν Χρι ι στω με
 τα των φρο νι μων πα αρ θε ε ε νων την φω
 νην ε κει ει νη ην του Λη η στου προς αυ
 το ο ον α α να κρα α ζο ο ον τες
 μνησθη τι ι η μων Κυρι ι ε ο ταν ελ
 θης εν τη Βα σι λει ει ει α α α α
 σου

Στίχ. Πρὸς σὲ ἡρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

ἢ Χρονίας β'.

Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀδελφοί, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, σαρκὸς καὶ πνεύματος, τὰς λαμπάδας τῶν ψυχῶν ἡμῶν φαιδρύνωμεν, διὰ φιλοπτωχείας, μὴ κατεσθίοντες ἀλλήλους τῇ συκοφαντίᾳ· ἔφθασε γάρ ὁ καιρός, ὅταν ὁ Νυμφίος ἐλεύσεται, πᾶσιν ἀποδοῦναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Συνεισέλθωμεν Χριστῷ μετὰ τῶν φρονίμων Παρθένων, τὴν φωνήν ἐκείνην τοῦ Ληστοῦ, πρὸς αὐτὸν ἀνακράζοντες· Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

χ̄ Δ̄ ḥα θα ρι σω μεν ε αυ του ου ους α δε
ελ φοι Δ̄ α πο παν τος μο λυ σμου σαρ κο ος
και Πνε ε ε ευ μα α α α τος Δ̄ τας λαμ πα

δας των ψυχων η μων φαι δρυ νω μεν δι α
 φι 1 1 λο ο οπτωω χει ει ει ας ⁶ μη
 κα τε σθι ον τες αλ λη η λου ους τη η συ
 κο φαν τι 1 1 α ^N ε φιασε γαρ ο και
 αι ρος ^Δ ο ταν ο Νυμ φι ος ε λευσε ε ται ^Δ
 πασιν α ποδου ναι κα τα τα ε ε εργα ααυ
 τωων ⁶ συ νει σε ελθωω μεν Χρι 1 στω ^Δ με
 τα των φρο νι μων πα αρ θε ε ε νων ^Δ την φω
 νην ε κει ει νη ην του Λη η στου ^Δ προς αυ
 το ο ον α α να κρα α ζο ο ον τες ^Δ
 μνησθη τι 1 η μων Κυρι 1 ε ^Δ ο ταν ελ

Φης εν τη Βα σι λει ει ει α α α α
σου

Ἄχος πα

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς,
ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ
πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ δόνειδος τοῖς
εὐθηγοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ἄχος β'.

Μαρτυρικὸν.

Τῶν ἀγίων Μαρτύρων πρεσβευόντων ὑπὲρ
ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πᾶσα πλάνη
πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πίστει
διασώζεται.

Ἄχος πα γι ον Μαρ τυ ρων πρε σβευ
ο ον των υ περ η μων και τον Χρι στον υ
μνουν των πα σα πλα νη πε παυ ται και των
αν θρω πων το γε ε νος πι στει δι α α σω ζε

05-03-2022 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

ται

π

Δοξασπικὸν.
Ὕχος πλ. δ^ν.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τοὺς καθηγητὰς
νῦν τιμῶμεν, Πατέρες ὄσιοι· δι’ ὑμῶν γὰρ
τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν,
μακάριοι ἐστὲ τῷ Χριστῷ δουλεύσαντες, καὶ
ἔχθροῦ θριαμβεύσαντες τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων
συνόμιλοι, Δικαίων ὁμόσκηνοι, καὶ Ἅγιων, μεθ’
ῶν πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ὕχος λαδὶ Νη

Ἄλο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι
και αι Υι υι ω ω ω και α γι ι ω ω
Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α α Πνε ευ μα τι
Ἄλων μο να στων τα α πλη η η θη η
τους κα θη γη τα ας νυν τι ι μω ω ω μεν
Πα τε ε ρες Ο ο ο ο σι ι ι ι οι

δι υ μων γαρ τη ην τρι 1 1 βο ον Δτην
 ο ον τως ε ευ θει ει αν πο ρευ ε σθαι ε ε
 ε ε γνωω ω ω μεν Δμα κα α α ρι οι
 ε ε στε Δτω Χριστωδουου ου λευσααντες 6 λ
 και εχ θρου ου θρι αμ βευ σαν τες δυ υ υ υ
 να α α α μιν ΔΑγ γε ελωνσυ νο ο ο
 μι 1 1 1 λοι Δι και αιων ο ο μοσκη η νοι
 οι οι και Α α α γι 1 1 1 ων Δμεδ
 ων πρεσβευσαατε τω ω ω ω Κυ υ υ ρι 1 1
 ω Δ ε λε η θη η ναι τας ψυ χα α α ας
 η η η η μων 8 Δ

χ
γ
Δ Και νυ υν και α ει ει και εις τους

αι ω νας των αι ωνων α μην
δ

Θεοτοκίον.

Ἄχος πλ. δ^ν.

Ώ ου παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε ἀγνείας κειμήλιον, χαῖρε ἀῦλου φωτός, καθαρὸν ἐνδιαίτημα, χαῖρε τὸ κεφάλαιον, τῆς ἡμῶν σωτηρίας τε, τῶν Ἀποστόλων, χαῖρε τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν, Μαρτύρων, χαῖρε τὸ καύχημα, χαῖρε τὸ πλήρωμα, Προφητῶν Πανάμωμε, καὶ Ἀσκητῶν, Μοναστῶν ἀγλαΐσμα, καὶ σωτηρία πιστῶν.

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ δῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο Ἀναγνώστης: Ἐλέησον ὁ Θεός, Ἐλέησον
Ἰσχυρός, Ἐλέησον Ἀθάνατος, Ἐλέησον ἡμᾶς. (*ἐκ γ'*).

Δόξα Πατρὶ... **Καὶ νῦν...**

Παναγία Τριάς, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, Ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, Ἐλέησον, Κύριε, Ἐλέησον, Κύριε,
Ἐλέησον. **Δόξα Πατρὶ...** **Καὶ νῦν...**

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν,
ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὅ ιερεὺς:

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἄ**μήν.

05-03-2022 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

Άπολυτίκιουν, Τριωδίου.

Ὕχος ἡ Δι

Θε ος των Πα τε ρων η μων
ποι ων α ει μεθη η μων κα τα την σην ε πι
ει κει αν μη α πο στη σης το ε λε ος σου
αφη η μων αλ λα ταις αυ των ι κε σι αις εν
ει ρη νη κυ βερ νη σον την ζω η ην η
μων

χ
6
Δο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι
ων Πνευ μα τι Δ Και νυν και α ει και
εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην Δ
Δ Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ
γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον 6 δι α σου
Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται
Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νωσει σαρ κου με νος
Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα
τα δε ξα με νος 6 δι ου α να στη σας τον
πρω το ο πλα στον Δ ε σωσεν εκ θα να του
τας ψυ χας η μω χ ω ων Δ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (*δεῖνος*).

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (*κώμῃ, πόλει*) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν

ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ϕαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Κοφία!

ΧΟΡΟΣ: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό ων εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ

εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἄμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὕ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... Καὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (**γ'**), **Π**άτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρός, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τοῦ ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**), τοῦ ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**ι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο Χορός: **Ἄ**μήν.

05-03-2022 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

Η Μεταφορά Κειμένων - Καλλιτεχνική έπιμελεια
έγινε με τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.